

[Elisabeth Arnold]

ke hamle op med det fremragende indlæg, som kom fra hr. Ole Donners side, men blot sige, at der findes mange typer af danske nøglepersoner, som allerede i dag har mulighed for at rejse skattefrit til udlandet. Det kan være blikkenslagere, som bliver ansat i Saudi-Arabien, det kan være mange forskellige, som har mulighed for at arbejde skattefrit i en periode i udlandet. Det er en helt diffus afgrænsningsformulering, som den er her, og den skal vi i hvert fald se meget nøje på i udvalget.

Og så er der endelig forslaget om, at man skal sammenligne med, hvad en dansker i en tilsvarende stilling skulle koste, og at man skal dokumentere, at det ikke er muligt at løse opgaven ved at ansætte dansk arbejdskraft. Det her er efter min bedste overbevisning en narresut, man har lavet for at berolige danske organisationer, som kunne være bekymret over, at de nu bliver oversvømmet af konkurrenter fra udlandet. Det er nemt for en dansk virksomhed at dokumentere, at den pågældende nøglestilling kun kan bestrides af denne udlænding, som har lige præcis de egenskaber og de kvalifikationer, ingen danskere vil kunne klare. Det er ikke noget problem for en dansk virksomhed at klare det dokumentationskrav.

I forbindelse med EF og internationalisering på det plan har det været nævnt, at flere andre lande har skattebegunstigelser for udenlandske arbejdere, og der er i forbindelse med regeringskonferencerne om den politiske union i Bruxelles kommet et meget gribende indlæg fra en af regeringerne dér, nemlig fra den belgiske regering, som bønfalder den danske regering og øvrige regeringer i EF om ikke at lave disse skattebegunstigelser for udlændinge.

Hvad er det, der sker? Ja, der sker det, som er sket i Bruxelles, hvor man har et stort kontingent af udenlandsk arbejdskraft, NATO-eksperter, EF-eksperter, COMECON-eksperter, alle mulige eksperter, som bor i Bruxelles, og som bor dér på meget skattebegünstigede vilkår. Det er den arbejdskraftgruppe, som har råd til at gå på de dyre restauranter, råd til at købe de dyre huse. Man har to boligmarkeder i Bruxelles: ét for de rige og ét for de fattige. Er det det, Socialdemokratiet og CD er ude på at skabe i Danmark? Det kan jeg ikke forestille mig.

Det burde være fremgået med al ønskelig tydelighed, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Når man læser bemærkningerne igennem, er der ligesom to tankesæt, der springer én i øjnene. Det ene er, at her vil man altså prøve på at skabe nogle flere arbejdspladser. Det er det, der er Socialdemokratiets og CD's sigte.

Men det andet, der springer én i øjnene, er, at det er altså de velbærgede, der nu har fået nogle protektionister, nogle talsmænd, nogle beskyttere. Man er lidt tøvende over for, hvad der vejer tungest i forslaget. Er det de udenlandske velbærgede, de, der virkelig har fået alle tiders mulighed for at få en god uddannelse? Nu skal de altså også komme til Danmark, hvor der er så godt, men så skal vi altså også virkelig kæle for dem. Er det det, der er sigtet?

Eller er det det, at man tror, at man ved at favorisere de få skaber arbejdspladser? Så burde man jo også gå ind for, at man hurtigt får afskaffet formuebeskatningen fuldt ud og indført andre elitære forslag. Væk med formuebeskatningen, det måtte være filosofien for at få gang i hjulene.

Jeg synes nok, at jeg trænger til under udvalgsarbejdet at blive delagtiggjort i filosofien bag det her, for det står mig ikke tindrende klart, når jeg læser forslaget. Jeg vil være meget interesseret i, hvilken økonomisk filosofi, hvilken økonomisk tænkning der ligger bagved.

Jeg har ofte, når jeg har set et forslag, stillet spørgsmålet: Hvordan er det med den sociale profil? Det spørgsmål tør jeg slet ikke stille vedrørende dette forslag. Jeg synes ikke, at jeg over for forslagsstillerne nænner at rejse og bore i det spørgsmål.

Jeg vil sige konkluderende, at vi fra Kristeligt Folkepartis side vil stille interesserede spørgsmål. Vi håber også, at vi kan stille begavede spørgsmål og få hjælp fra disse – de er jo ikke kommet endnu – forskerråd, som kunne hjælpe os med at stille de rigtige spørgsmål. Men vi vil gøre vort til, at vi får et godt udvalgsarbejde, for én ting er helt sikker: vi vil gerne have skabt flere arbejdspladser i Danmark.

Karen Jespersen (S):

Jeg vil faktisk sige, at dette her er et genialt forslag. Det er det, fordi det på en meget enkel, ubureaukratisk måde meget hurtigt løser et af de mest påtrængende problemer, vi har i Danmark, og det er Danmark taget både som det danske erhvervsliv og de danske lønmodtagere,